

Περιεχόμενα

1. ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΕΣΤΙΑ 06/02/2023 σελ.5
2. ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΜΗΤΕΡΑ ΜΕ 10 ΠΑΙΔΙΑ ΡΟΔΙΑΚΗ 05/02/2023 σελ.12
3. ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 03/02/2023 σελ.12

1. ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 06/02/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 06/02/2023

Σελίδα: 5

Για την γιορτή της μάνας...

του Δημήτρη Νατσιού*

(Το παρόν κείμενο αφιερώνεται στα λαμπρά παλληκάρια, τους δύο πιλότους της πολεμικής μας αεροπορίας, που τους πήρε στα φτερά της ή Δόξα και στις μάνες τους, με την ευχή, η Θεομάνη μας να τις παρηγορεί.)

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ των άποψη-μονοειμάτων του, ο στρατηγός Μακρυγιάννης διηγείται το πως σώθηκε ο ίδιος και η φαμελιά του από τους Τούρκους του Αλήπασα. «Γ κίερούσαν δεκαοχτώ ημέρες εις τὰ δάση κι έτρωναν άγριοβέλανα και έγω βύζαινα» γράφει. Θέλησαν να περάσουν ένα γεφύρι που τὸ «φύλαγαν οί Τούρκοι» και γιά νά μήν κλάψει ὁ νεογέννητος Μακρυγιάννης καί «χαθοῦνε ὄλοι», τὸν άφησαν σὸ δάσος. «Τότε μετανόησε ἡ μητέρα μου καί τοὺς λέει: “Ἡ άμαρτία τοῦ βρέφους θά μάς χάσει”, τοὺς εἶπε “πενάτε έσείς και σῦρτε εις τὸ τάδε μέρος και σταθήτε... τὸ παίρνω και ἄν έχω τύχη και δέν κλάψη, διαβαίνουμε”. Νίκησε τὸ άνίκητο μητρικό ένστικτο. Καί, γράφει ὁ πολύπαθος άγωνιστής, “ἡ μητέρα μου και ὁ Θεός μάς έσωσε”». (Έκδ. «Ζαχαροπούλος», σελ. 178.)

Ἡ ώραϊότητα άσύνακτη τελευταία φράση τοῦ ἥρωα έξηγεῖ ὅτι, τίς πρώτες καταβολές τῆς στερέρνιας πίστης και θεοσεβείας του τίς ὀφείλει στήν μάνα του, αλλά και έρμηνεύει περίεργα τὸ πως διασώθηκε τὸ Γένος μας, σέ τοῦτο τὸ άλίκυπτο, γαλάζιο άκρωτήρι τῆς Μεσογείου, σὸ διάβα τῶν αἰώνων. Οί μάνες και ὁ Χριστός «μάς έσωσε». Γιατί «ἀπό τῆ γῆ βγαίνει νερό κι ἀπ’ τὴν έλία τὸ λάδι/ κι ἀπό τὴ μάνα τὴν καλή βγαίνει τὸ παλληκάρι», πιστοποιεῖ και ὁ άφθαστος καί άφθιτος δημοτικός μας στίχος. Σέ κανενός άλλου λαοῦ τὴν δημοτικὴ ποίηση δέν έχει τὴν γυναίκα κυρίως σάν μάνα, ένψ τὰ τραγούδια τῆς Δύσης τὴν βλέπουν κυρίως σάν έρωμένη. Ὅταν ρωτήθηκε κάποιος σοφός ἀπὸ έναν γονέα σέ ποῖο ἀπὸ τὰ δύο παιδιά του, ένα άγόρι κι ένα κορίτσι, πρέπει νά δώσει ιδιαίτερη βαρῦτητα στήν άνατροφή του, έκεινος άβίαστα απάντησε: στήν κόρη σου. Γιατί μεγαλώνοντας σωστά τὸν γιό σου, ἀνατρέφεις έναν σωστὰ πολίτη, ἀνατρέφοντας όμως σωστά τὴν κόρη σου, ἀνατρέφεις σωστά μία δολόκληρη γενιά. Ἡ σκέψη αὐτὴ είναι βαθυστόχαστη. Τὴν ψυχική και πνευματικὴ του άρματώσια δέν τῆς προσπορίζεῖ ἡ άποθησαύριση τῶν ξερῶν, πολλές φορές, γνώσεων τῆς σχολικῆς παιδείας, αλλά ὁ έφορσισμός τῆς παιδικῆς ψυχῆς με ὅλα έκείνα τὰ βαθιά ἀνθρώπινα στοιχεία τὰ ὅποια έχει δημιουργήσει ἡ μακραιώνη παράδοση τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ και ποῦ μεταβιβάζο-

νται ἀπὸ γενιά σέ γενιά με τὸν προφορικὸ λόγο τῆς μάνας, τοῦ πρώτου και άσύγκριτου δασκάλου τοῦ παιδιοῦ.

Γιατί παιδεῖα θά εἶπε γλώσσα. Καί ἡ ελληνική γλώσσα είναι πρώτα δουλειά τῆς Μάνας. Οί μαστοί τῆς είναι τρεῖς: οί δύο γιά τὸ γάλα και ὁ τρίτος τὸ στόμα τῆς, ἡ λαλιά τῆς, ἡ γνήσια και άδολλη πηγή τῆς γλώσσας. Άγράμματη, άμόρφωτη, πές ὅ,τι θέλεις. Είναι ὅμως κεφαλαρί άστείρευτο βαθύτατης και φυσικῆς σοφίας. Στῆς λέξεις που πέφτουν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς, με τὴν ἡσυχία και τὴν ὁμορφία τοῦ σταλαχτήρι, σὸ τρυφερό αὐτὶ τοῦ παιδιοῦ, γενεές γενεῶν έχουν κλειθεῖ νόση και αίσθημα, πείρα και ἱστορία – ὅλη τὴν οὐσία τῆς ζωῆς τους. Ἐτσι δίνει σὸ νήπιο, ποῦ τὸ κρατᾶ στήν άγκαλιά τῆς ἡ μάνα, μαζί με τὸ γάλα και τὴν πρώτη παιδεία, διαβάζουμε σέ περισπούδαστο κείμενο τοῦ Στ. Μελά τὸ 1950. (Περιοδικὸ «Ελληνική Δημιουργία», τεύχος 48.)

Ἴσως σήμερα «τὸ γάλα» αὐτὸ τῆς Ἑλληνίδας μάνας νά ξίνισε, γιατί και ἡ ἴδια δέν ξεδιψᾶ ἀπὸ τὴν άδολλη πηγή τῆς Παράδοσῆς μας, αλλά τρέφεται με τὰ άκάθαρτα νερά τῆς ξενομανίας. Απὸ τὸτε ποῦ «έκασυγχρονίστηκε» και βάλθηκε νά γίνει Εὐρωπαϊκά περιφρονώντας πρωτοτόκια τιμημένα, ὁ τρίτος μαστός τῆς μάνας, τῆς Ρωμῆς, στέρεψε! Γι’ αὐτὸ τὰ παιδιά μας πενούν και διψοῦν και κραυγάζουν ἀπελπισμένα «άνθρωπον οὐκ έχω». Μία σύντομη περιδιάβαση στήν Παράδοση τοῦ Γένους μας θά μάς καταδείξει, γιατί ἡ μάνα ἦταν ἡ τροφός, τὸ λιθάρι τὸ ριζιμό τοῦ λαοῦ μας.

Στὴν περίφημη πραγματεῖα τοῦ Πλουτάρχου *Λακαιῶν άποφθέγματα* (έκδ. «Κάκτος», σελ. 232), διαβάζουμε μεταξύ άλλων σπουδαίων έπισοδίων: «Άλλη Λάκαινα πρὸς τὸν υἱὸν λέγοντα μικρὸν έχει τὸ ξίφος, εἶπε: βῆμα πρόσθε». Μία Σπαρτιάτισσα ποῦ ὁ γυιός τῆς έλεγε ὅτι έχει μικρὸ ξίφος, εἶπε: κάνε άλλο ένα βῆμα μπροστά». Μεγαλειώδης ἡ φράση «πρόσθε βῆμα», εἶται έφτασε ἡ Σπάρτη στήν δόξα τῶν Θερμοπυλῶν!!

Τὶ νά ποῦμε γιά τίς άγιες μητέρες τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὴν Ἑμμέλεια, τὴν Νόννα και τὴν Άνθοῦσα, οί ὅποιοις άνάγκασαν τὸν περίφημο ρητοροδιδάσκαλο Λιβάνιο ν’ αναφωνήσει: «Βαβαί, οἱα παρά Χριστιανοῖς γυναῖκες εἰσίν»!! Γιά νά θυμηθοῦμε και τὸν άείκλωρο λόγο τοῦ σύγχρονου άγίου Παΐσιου τοῦ Άγιορείτη: «Ἡ ευλάβεια τῆς μητέρας έχει μεγάλη σημασία. Άν ἡ μητέρα έχει ταπεινωση, φόβο Θεοῦ, τὰ πράγματα μέσα σὸ σπίτι πάνε κανονικά. Γνωρίζω νέες μητέρες ποῦ λάμπει τὸ πρόσωπό τους, ἀν και δέν έχουν ἀπὸ ποῦθενά βοήθεια. Απὸ τὰ παιδιά καταλαβαίνω σέ τί κατάσταση βρίσκονται οί μητέ-

ρες». (Λόγος Δ. *Οικογενειακή ζωή*, σελ. 90.)

Άναρωτιούνται κάποιοι πως επέζησε 1.000 χρόνια ἡ αυτοκρατορία τῆς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, τὸ λεγόμενο Βυζάντιο. Οί μάνες, οί άφανείς σημαῖες τοῦ Γένους, κρύβονται ἀπὸ πίσω! Ἐνδεικτικὸ τὸ γεγερονὸς ὅτι έννιά αυτοκράτειρες και μάνες άγίασαν! Ἡ άγία Ἑλένη ἡ ισάποστολος, ἡ άγία Πουλχερία, σύζυγος τοῦ επίσης άγίου αυτοκράτορα Μαρκανοῦ. Ἡ Θεοφανῶ, σύζυγος τοῦ Λέοντος ς τοῦ Σοφοῦ, ἡ άγία Θεοδώρα ἡ ἀνασπλῶσσα τίς εἰκόνες, Ἡ άγία Εἰρήνη, ἡ θαυματουργός, σύζυγος τοῦ Μανουήλ Κομνηνοῦ και μητέρα τοῦ Ἰωάννη, ποῦ ὁ λαός τὸν ἀποκαλοῦσε Καλοῖωάννη, γιά τίς ἀναθεργίες και τὴν φιλανθρωπία του, με τὰ ὅποια τὸν κόσμησε ἡ μητέρα του. Ἡ άγία Ἰγουμενῆ, μάνα τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ἡ πολυλαίκα και καλλιπαῖς, πολύτεκνη μάνα αυτοκράτορον. Καί σήμερα ἡ πολύτεκνη μάνα είναι τὸ θεμέλιο τοῦ έθνους! Δίπλα σὸ μνημεῖο τοῦ Άγνώστου Στρατιώτη, πρέπει νά στήσουμε και τὸ μνημεῖο τῆς άγνωστῆς Ἑλληνίδας πολυτέκνης μάνας, έλεγε ὁ λογοτέχνης Γ. Θεοτοκάς.

Στὸ βιβλίο τοῦ Κ. Σιμόπουλου *Ξένοι περιηγητές στήν Ἑλλάδα* (τ. Δ., σελ. 287) διαβάζουμε τὸ έπισοδίο ποῦ διασώζει ένας Γάλλος περιηγητής ὀνοματι Davesle: Μῆλος 1ῆ Φεβρουαρίου 1828. Τὴν άρα, ποῦ ξεκουραζόμασταν ἀπ’ τὸ ἀνέβασμά μας σὸ Κάστρο τῆς Μήλου, εἶδαμε νά πλησιάζει πρὸς τὸ μέρος μας μία γυναίκα, ποῦ κρατοῦσε σὸ ἄ χέρι ένα σταμνὶ και σ’ ἄλλο ένα κοριτσάκι, ένψ ένα άλλο κοριτσάκι έτρεχε γύρω τῆς. Στὸν άμο τῆς κρατοῦσε κάτι, ποῦ ὄταν μάς πλησίασε, εἶδαμε, ὅτι ἦταν ένα τρίτο παιδί, καλὰ φασκιωμένο. Τῆς εἰήτησα νά μου δώσει λίγο νερό. Σήκωσε τὸ σταμνὶ τῆς και μοῦ ἴγνεψε νά πιῶ. Ἐν ψ μετὰ ὁ συντροφός μου, ποῦ μιλοῦσε άριστα τὰ νέα ελληνικά, εἶχε άρχισε νά παίζει με τὸ μεγαλύτερο ἀπ’ τὰ κοριτσάκια. Ἐτσι ἀναπτύχθηκε μεταξύ μας μία οἰκειότητα. [...] Τῆ ρώτησα γιά τὴ ζωῆ τους. Μοῦ εἶπε ὅτι ὁ άντρας τῆς ἦταν άλλοτε εὐπορος γεωργός, είχαν σπιτί καλὸ, ένα μεγάλο χωράφι κι ένα περιβόλι και κατόρθωνε νά ζοῦν πολὺ καλὰ. Ὡστόσο δὲ δίστασε νά τὰ ἐγκαταλείψει ὅλα και νά τρέξει κοντὰ σ’ οὐς συμπατριώτες του, μόλις άρχισε ὁ πόλεμος τῆς ανεξαρτησίας. Οί Τούρκοι γιά ἀντίποινα, ὄταν πέρασαν ἀπ’ τὸ νησί, έκαψαν τὸ σπιτί και ρῆμαξαν τὰ κτήματα. Τώρα ζοῦν πολὺ φτωγὰ και πρέπει νά ξεναπεράσουν χρόνια, γιά νά καλυτερέψει ἡ ζωῆ τους. Τὴν ρώτησα, γιά νά τὴν δοκιμάσω, ἀν βλέποντας τὴ φτώχεια, μέσα στήν ὅποια μεγάλωναν τὰ παιδιά τῆς, δὲ νοσταλγοῦσε τίς χωρὶς στενοχωρίες ἡμέρες, ποῦ περνοῖσαν τὸν καιρὸ τῆς τουρκικῆς κατοχῆς. Δέν περιμένα

ποτέ ὅτι τὰ λόγια μου θά ἔφερναν τέτοιο ἀποτέλεσμα: Ἡ Ἑλληνίδα τῆς Μήλου σηκώθηκε ἀπὸτομα, άρπαξε στὰ χέρια τῆς τὸ φασκιωμένο μωρό, και ρίχνοντάς μου ένα βλέμμα γεμάτο μῦθος και περιφρόνηση, εἶπε: «Νά ποθοῦμε τὴν έποχή ποῦ εἴμαστε σκλάβοι, σὸ έλεος ενός βάρβαρου, ποῦ μποροῦσε νά μάς άρπάξει τοὺς άντρες μας, τ’ ἀδελφία μας, τὰ παιδιά μας, έμάς τίς ίδιες; Ὅχι! Χίλιες φορές καλύτερα νά ζῶ με ψωμί κι έλιές και νά νιώθω πως εἶμαι λεύτερη και μάνα ελεύθερων παιδιῶν»!!

Τὸ 21 ἡ μάνα άφήνει τὴ λάτρα τοῦ σπιτιοῦ και τὸ μέγαλωμα τῶν παιδιῶν και ζώνεται τ’ ἄρματα. «Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμο/με ὑφές και μ’ ἄγγονια». Μία μόνο περίπτωση ἀπὸ τίς χιλιάδες ἀνώνεμες και «έπώνυμες» ἡρωίδες τῆς Ἐπανάστασως θά ἀναφέρουμε. Τὴν περίφημη Καρατάσση, γυναίκα και μάνα ἡρώων. Συνελήφθη, κατὰ τὴν καταστροφή τῆς Νάουσας, τὸν Άπριλιο τοῦ 1822 και ὀδηγήθηκε, μαζί με πλῆθος αιχμάλωτα γυναῖκῶπαῖδα στήν Θεσσαλονίκη. Πιέστηκε νά ἀλλαξοπιστήσει. Ἀρνήθηκε. «Γ’ αὐτὸ», γράφει ὁ αὐτόπτης Γάλλος Rouquerville (Πουκεβίλλ) στήν ἱστορία του «εβύθισαν έντὸς σάκκου, τὸν ὅποιον είχαν γεμίσει με ὀφεις, τὴν σύζυγο τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Καρατάσου. Ὁ Αβδούλ Λουμποῦτ ἤλπικεν ὅτι ὁ θάνατός τῆς, θά έπείρχετο κατόπιν φρικτῶν πόνων και βασάνων. Αλλά αἱ πληγὰι πλῆθους ἐχιδῶν ἔχυσαν τῶσον δηλητήριον εις τὰς φλέβας τῆς μάρτυρος, ὡστε περιέπιεσον εις λήθαργον και ἀπέθανεν ἀνώδυνος, λυτρωθεῖσα οὕτω τῶν δημίῶν τῆς, ὑπὲρ τῶν ὀπίων δὲν έπαυσεν νά προσεύχεται θερμῶς, έπικαλουμένη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ και τῆς Παναγίας μέχρι τῆς τελευταίας άρας. Οὕτως ἀπένησκον αἱ χριστιαναὶ γυναῖκες» (*ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασως*, σελ. 633). Καί σ’ ὅλους τὸς μετέπειτα έθνικούς άγῶνες ἡ Ἑλληνίδα μάνα στέκεται ἀλόγνητη και ἀνδρεία, γαλουχώντας τὰ παιδιά τῆς με τ’ ἀθάνατο κρασί τοῦ Εἰκοσένια. Καί πάντα έστρεφε τὸ βλέμμα τῆς στήν Θεομάνη μας, τὴν Παναγία:

«Ὡ Παναγία μου Δέσποινα και τοῦ Χριστοῦ μητέρα σέ σένα παραδίνωμαι, νύχτα και τὴν ἡμέρα».

Νανούριζε, δηλαδή προσευχοταν, τὰ βλαστάρια τῆς νά γίνουν καμάρι τοῦ Γένους.

Και ἡ τωρινῆ Ρωμῆ μάνα ὄς τινάξει ἀπὸ πάνω τῆς τὴν βρώμικη σκόνη τοῦ δῆθεν εξευρωπαϊσμοῦ τῆς, και νά στρέψει τὸ βλέμμα τῆς πίσω, γιά νά δεῖς ποιές και τί λογῆς μανάδες ἀνέστειναν παιδιά, ποῦ έγραφαν με τὸ αἵμα τους πως τοῦτος ὁ τόπος είναι ἡρωστικός και άγιστόκος!!

*Δάσκαλος, Κιλίκης

2. ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΜΗΤΕΡΑ ΜΕ 10 ΠΑΙΔΙΑ

Μέσο: ΡΟΔΙΑΚΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .05/02/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/02/2023

Σελίδα: 12

Τιμήθηκε από την Ένωση Πολύτεκνων μητέρα με 10 παιδιά

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε προχθές το βράδυ στο Ρόδοσ Παλλάς η εκδήλωση για την κοπή πίτας της Ένωσης Πολύτεκνων Δωδεκανήσου.

Παρουσία εκπροσώπων των τοπικών αρχών, βουλευτών και πλήθους μελών πολύτεκνων οικογενειών, ο Θεοφιλέστατος επίσκοπος Ολύμπου κ. Κύριλλος έκοψε την πίτα ενώ κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των αδικοκαμένων πιλότων της πολεμικής μας Αεροπορίας.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης το Δ.Σ. του συλλόγου τίμησε την κα. Σωτηρία Λυριστή Λάνδρου, πολύτεκνη μητέρα 10 παιδιών καθώς και τον περιφερειάρχη Γιώργο Χατζηνάрко, το δήμαρχο Ρόδου Αντώνη Καμπουράκη, τον πρόεδρο του ΕΒΕΔ Γιάννη Πάππου, τον πρόεδρο του περιφερειακού Φυτωρίου Μιχάλη Λουλού και έδωσε

επαίρους στον κ. Μιχάλη Λυριστή, Κώστα Θωμά, Θανάση Χατζηνικήτα και Γιώργο Ποντίκα.

Ο πρόεδρος της ένωσης Γιάννης Μηνιασής αναφέρθηκε στην ιστορία της ένωσης και στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολύτεκνες οικογένειες τονίζοντας ότι το οξύ δημογραφικό πρόβλημα που διογκώνεται στη χώρα μας μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με την ενίσχυση της πολύτεκνης οικογένειας και την επαναφορά όλων των «προνομίων» τα οποία κόπηκαν.

Στους δύο τυχερούς που βρήκαν τα φλουριά δόθηκαν από ένα τάμπλετ προσφορά της δημάρχου Τίλου Μαρίας Καμμά και από μια δώρο επιταγή των 20 ευρώ προσφορά των σούπερ μάρκετ ΚΡΗΤΙΚΟΣ.

Αντίστοιχη εκδήλωση έγινε πριν μια εβδομάδα στο νησί της Λέρου και θα ακολουθήσουν σύντομα και σε άλλα νησιά.

3. ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Μέσο: ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . .03/02/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/02/2023

Σελίδα: 12

Κοπή πίτας του Συλλόγου Πολυτέκνων Τρικάλων

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Πολυτέκνων Γονέων Νομού Τρικάλων, προσκαλεί τα μέλη και τους φίλους του στην εκδήλωση για την ετήσια κοπή της Βασιλόπιτας, που θα πραγματοποιηθεί την **Κυριακή 05 Φεβρουαρίου 2023 και ώρα 18:30**, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Λέσχης Αξιωματικών Φρουράς Τρικάλων (έναντι Δικαστηρίων).

Θα χαρούμε να τιμήσετε με την παρουσία σας την εκδήλωση του Συλλόγου.

Το Δ.Σ του Συλλόγου